מגילת תענית — אלול

בְּשִׁבְעָה בְּאֱלוּל יוֹם חֲנוּכַּת שׁוּר יְרוּשָׁלֵם דְּלָא לְמִסְפַּד:

מפני שסתרוהו עובדי כוכבי' וגברה ידם של ישראל ובנאוהו שכן הוא אומר ותשלם החומ' בכ"ה באלול. ואע"פ שנבנת' החומה עדיין השערים לא נבנו שכן הוא אומר הוא יבננו ויטללנו ואו' ויפקדו השוערים והמשוררי' ועושי המלאכ' לפי שאין מוסיפין על העיר ועל העזרו' אלא במלך ובנביא ובכ"ג ובאורים ותומים ובסנהדרין של שבעים ואחד ובשיר ובשתי תודות שנאמר והתודה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וב"ד [מדדין] והולכין אחריהן שנא' וילך אחריהם הושעי' וחצי שרי יהודה וגו' הפנימי' נאכלת והחיצונה נשרפת ואם לא נתקדשו בכל אלו הנכנס לשם אינו חייב אבא שאול אומר שתי ביצעין היו בהר המשחה אחת למעלה ואחת למטה. התחתונה נתקדשה בכל אלו והעליונה לא נתקדשה אלא בבני הגולה שלא במלך ושלא באורים ותומים התחתונה (שלא היתה) קדושתה גמורה חברים ועמי הארץ נכנסים לשם ואוכלין שם קדשים קלים לכ"ש מעשר שני (התחתונה) חברים נכנסים לשם ואין אוכלין שם לא קדשים קלים ולא מעשר שני אלא למה לא קדשה מפני שהוא תורפה של ירושלים (ולשם היו מוציאין כל תורפות של ירושלים) וכשגמרו לבנותו אותו היום עשאוהו י"ט.

בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בֵּיה אִיתְנַטִּילוּ רוֹמָאֵי מִיְּהוּדָה וּמִירוּשָׁלֵם:

מפני שהיו מצירין לבני ירושלים ולא היו יכולין לצאת ולבא מפניהם ביום אלא בלילה ובמה היו מצירין להם מלכי יון מושיבין קסטיראות בעיירות להיות מעגים את הכלות ואח"כ היו נישאין לבעליהן ומנעום את ישראל שלא לשמוח עם נשותיהם לקיים מה שנאמר אשה תארש ואיש אחר ישגלנה ולא היה אדם מבקש לישא אשה בפני הקסטיראו' חזרו ומכניסין אותם בחשאי שנא' והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחיים ואור הנר וכשהיו (שומעים) קול רחיים בבורני היו אומרים שבוע הבן שבוע הבן וכשהיו רואים אור הנר בבור חיל היו אומרים משתה שם משתה שם ובת אחת היתה למתתיהו (בן יוחנן כהן הגדול) וכשהגיע זמנה להנשא בן הקסטרין לטמאה ולא הניחו אותו וקנאו מתתיהו ובניו וגברו ידם על מלכות יון ונמסרו בידם והרגום ובאותו היום שבטלוהו עשאוהו י"ט.

בְּעֶשְׂרִין וּתְרֵין בֵּיה תַּבְנָא לְקַטְלָא מְשַׁמְדַיָּא:

מפני שהיו יונים שרוים בא"י ולא היו ישראל יכולין לשלוח יד ברשעים שבהם עד שיצאו משם המתינו להם ג' ימים אם יעשו תשובה ולא עשו תשובה כיון שראו שלא עשו תשובה נמנו עליהם והרגום ואותו היום שהרגום עשאוהו י"ט. אמר רבי אליעזר בן יעקב שמעתי שב"ד מלקין והורגין שלא מן התורה. דבית לוי אמרו שמעתי שב"ד עונשין ממון ומכים שלא מן התורה. לא מפני שכתוב

בתורה אלא משום שנאמר ובערת הרע מקרבך ומעשה באחד שהטיח באשתו תחת התאנה והוליכוהו לב"ד והלקוהו וכי חייב היה אלא שהיתה השעה צריכה לכך כדי שילמדו אחרים מפני שנהגו מנהג זנות. שוב מעשה באחד שרכב על הסוס בשבת והביאוהו לב"ד וסקלוהו וכי חייב היה אלא שהיתה השעה צריכה לכך כדי שילמדו אחרים: שמעון בן שטח תלה שמונים נשים באשקלון. וכי חייבות הריגה ותלייה היו אלא שהיתה השעה צריכה לכך כדי שילמדו אחרות וכל ישראל ישמעו וייראו: